

Sygn. akt I C 1058/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant sądowy Monika Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę 31259,95 zł

I zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 26459,95 zł (dwadzieścia sześć tysięcy czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) z tym, że kwotę 26183,77 zł (dwadzieścia sześć tysięcy sto osiemdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 września 2018 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 3991,00 zł (trzy tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 1058/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. w W. wniósł w dniu 25 stycznia 2019 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 31259,95 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 30983,77 zł od dnia 14 września 2018 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 30 stycznia 2019 r. w sprawie VI Nc-e (...) uwzględnił powództwo w całości. Wskutek prawidłowo wniesionego sprzeciwu nakaz zapłaty utracił moc w całości, a sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie (postanowienie z dnia 24 kwietnia 2019 r.).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany J. K. podniósł, że powód nie zaliczył na poczet zadłużenia wszystkich dokonanych przez niego wpłat.

Powód (...) Bank (...) S.A. w W. przed Sądem Rejonowym w Ciechanowie pismem z dnia 12 września 2019 r. ograniczył powództwo do kwoty 26459,95 zł, z uwagi na częściową spłatę zadłużenia przez pozwanego po wytoczeniu powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. zawarł w dniu 4 sierpnia 2017 r. umowę kredytu gotówkowego nr (...) z Bankiem (...) S.A. we W. (obecnie (...) Bank (...) S.A. w W.). Umowa została zawarta na okres do dnia 15 sierpnia 2023 r. Wysokość kredytu wynosiła 33333,00 zł. Kredyt i odsetki miały zostać spłacone w 72 miesięcznych równych ratach. Łączna kwota do spłaty wynosiła 44755,66 zł. W związku ze brakiem spłat po stronie J. K., bank wypowiedział umowę pismem z dnia 24 lipca 2018 r. Okres wypowiedzenia wynosił zgodnie z umową (...) dni (umowa k. 22 – 24, wypowiedzenie umowy k. 26).

J. K., po wytoczeniu powództwa zapłacił na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 4800,00 zł, zaliczoną przez bank na poczet kapitału (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy dokumentów, a w szczególności umowy kredytu, wypowiedzenia umowy kredytu oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych banku, mając na uwadze okoliczności bezsporne pomiędzy stronami.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

W pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że pozwany J. K. nie kwestionował zawarcia umowy kredytu gotówkowego z powodem (...) Bank (...) S.A. w W.. Nie kwestionował również danych przedstawionych przez powoda w zakresie spłaty części zadłużenia po wytoczeniu powództwa w kwocie 4800,00 zł, jak też zaliczenia dokonanych wpłat przez powoda na poczet kapitału.

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. spełnił swoje zobowiązanie wynikające z umowy kredytowej z dnia 4 sierpnia 2017 r. i wypłacił pozwanemu J. K. kwotę kredytu w uzgodnionej wysokości, natomiast pozwany J. K., pomimo ciężącego na nim obowiązku zwrotu kwoty kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty, obowiązku swojego nie dopełnił.

Szczegółowe warunki udzielenia i spłaty kredytu gotówkowego, strony ustaliły w umowie z dnia 4 sierpnia 2017 r. Po wypowiedzeniu umowy pozwany J. K. nie uregulował swojego zadłużenia zgodnie z wezwaniem i umową. Łączna kwota zobowiązania pozwanego J. K. w dacie wytoczenia powództwa wynosiła 31259,95 zł, w tym (...) .77 zł – kapitał.

Jak wskazano powyżej, pozwany J. K. po wytoczeniu powództwa zapłacił na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 4800,00 zł, którą bank zaliczył na poczet kapitału. Pismem procesowym z dnia 12 września 2019 r. bank złożył oświadczenie o ograniczeniu powództwa w związku z dokonanymi wpłatami przez pozwanego do kwoty 26183,77 zł, w tym kwoty 26183,77 zł tytułem kapitału wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 września 2018 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 276,18 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych.

Niewątpliwie roszczenie powoda należało uznać w świetle treści umowy kredytowej za zasadne, zarówno co do należności głównej, jak i żądania zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwany jedynie w sprzecznie od nakazu zapłaty zajął stanowisko w sprawie, wskazując, że do pewnego czasu spłacał raty kredytu. Dołączone przez pozwanego kilka dowodów wpłat wskazują, że pozwany spłacił jedynie bardzo niewielką część zadłużenia, a zatem roszczenie powoda w żądanej przez niego wysokości jest w pełni zasadne. Pozwany niewątpliwie nie spłacał swojego zadłużenia regularnie, a wpłacone przez niego kwoty stanowią jedynie niewielką część ciężącego na nim zobowiązania wobec banku.

W związku z powyższym, Sąd – przy uwzględnieniu stanowiska powoda wyrażonego w piśmie procesowym z dnia 12 września 2019 r. - zasądził w pkt I wyroku od pozwanego J. K. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę

26459,95 zł, z tym, że kwotę 26183,77 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 14 września 2018 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc, zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W pkt II Sąd w pozostałym zakresie oddalił powództwo z uwagi na zapłacenie przez pozwanego J. K. kwoty 4800,00 zł w toku procesu, co oznacza częściowe spełnienie świadczenia. Wskazać należy, że w tym zakresie powód nie złożył oświadczenia o cofnięciu pozwu, a zatem roszczenie podlegało merytorycznemu rozpoznaniu również w tej części.

W pkt III wyroku Sąd zasądził od pozwanego J. K. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 3991,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda Sąd ustalił na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

O zwrocie kosztów procesu przez pozwanego na rzecz powoda, Sąd orzekł stosownie do art. 100 kpc, obciążając nimi pozwanego w całości mając na uwadze, że powództwo zostało w części oddalone wskutek zapłaty przez pozwanego kwoty 4800,00 zł po doręczeniu mu odpisu pozwu.

Dodatkowo w uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach procesu, wskazać należy, że zasadą jest - w wypadku oddalenia powództwa - obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego na jego żądanie. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady, jeżeli powód wykáže, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia powództwa. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy oddalenie powództwa jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda, tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 kpc) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2012 r. w sprawie II CZ 208/11). Podkreślić należy, że już postanowieniem z dnia 20 sierpnia 1979 r. w sprawie I CZ 93/79 Sąd Najwyższy wskazywał, pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu uważany jest za przegrywającą sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty (art. 98 § 1 kpc).